

des i Carrlskröna 1720. Efter erhållen undervisning i Tyska Skolan derstädes, reste han till Greifswald, der han tog graden, upphöll sig derefter någon tid i Lund och utnämndes 1748 till Amiralitets-Predikant efter Ugla, förestod nådåret vid Tyska Församlingen efter Pastor Kukulentz och valdes till hans efterträdare 1761, samt dog 1771.

6) Doctor Johan Bernhard Wolff var son af Handlanden Petter Wolf och dess hustru Margreta Maria Ambders, samt föddes på Engehölm, nära staden Tondern i Schleswig den 22 Junii 1740. Redan tidigt visade han lust för studier och böjelse att blifva en Religionens tolk, men föräldrarnes knappa vilkor medgäfvö icke att låta honom på egen bekostnad studera. Tonderns Pastor, Consistorial-Rådet Pettersson, hade inrättat ett Institut, hvori unge män bildades för Religionens och Statens tjänst. I denna inrättning fick den unge Wolff vid 11 års ålder ett gratist-rum och han använde der 12 år så väl att han med mogna kunskaper år 1763 kunde låta inskrifva sig vid Köpenhamns Academie; och halftannat år derefter med högsta betyget undergå Theologiæ Candidatexamen. Han delade sin tid emellan egna studier, privat information i flera förnäma hus och prediköfningar, samt gjorde sig allestädes känd för skicklighet och ett hedrande uppförande. Rectors-tjänsten vid Tyska Skolan i Carlskröna blef ledig 1767

och Candidaten Wolff reste dit på anmodan af Kyrko-Rådet. Hans profpredikan vann allas bifall och förskaffade honom enhällig kallelse till tjänsten, samt fästade honom vid denna stad. År 1771 blef han i Lund prestvigd och pastoraliter examinerad, samt utnämndes året derpå till Kyrkoherde vid Tyska Församlingen och förste Ledamot i Amiralitets-Consistorium. Efter år 1781 erhållen nådig tillåtelse att söka pastorat i Lunds stift, kallades han 7 år derefter till Kyrkoherde i Listerby och Forkärla Landsförsamlingar och erhöll nådigt tillstånd att, jemte dem, äfven behålla sitt förut innehafda pastorat, utnämndes 1783 till Prost och 1800 till Theologiæ Doctor. Död den 2 Maji 1821. Flera gånger var han i fråga till erhållande af förmonligare platser, men kärleken till Tyska Församlingen höll honom der qvar; och vid jubelfesten 1817 erhöll han, efter 50 års tjänstetid vid Församlingen, till bevis på åhörarens aktning och tillgifvenhet, en vacker silfverdosa, fylld med 50 Holländska ducater. Gift 1773 med Häradsprosten Jeans Broeks dotter Ulrica, som dog 1815. Om hans lärdom vittna de flera af honom utgifna skrifter: hans minne är på de Lärdas språk värdigt tolkad vid Prestmötet i Lund år 1826. Hans oskrymtade Gudsfruktan, nit i Embetet och lätta umgängessätt förvärfvade honom oinskränkt kärlek och Församlingen kände lifligt saknaden af den Lärare, som